

ΚΑΜΑΡΙΝΙΑ
BACKSTAGE

ΘΕΑΤΡΟ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στεφανία Γουλιώτη: «Η τέχνη είναι όλα τα σκοτάδια μας»

Υποδύεται τον Κύκλωπα που τον αντιμετωπίζει σαν πληγωμένο άνθρωπο, παραδέχεται ότι μερικές φορές θα ήθελε να είναι μυρμήγκι και βλέπει όνειρα ανάλογα την παράσταση στην οποία πρωταγωνιστεί.

06.09.2017

157
SHARES

SHARE

TWEET

SAVE

Φωτογραφίες: Γεράσιμος Δομένικος / FOSPHOTOS

Το ραντεβού έχει δοθεί στην Πειραιώς 260, εκεί που οι συντελεστές του «Κύκλωπα» κάνουν πρόβες εν όψει της παράστασης που θα ανέβει 7 Σεπτεμβρίου στο Ηρώδειο. Η **Στεφανία Γουλιώτη** εμφανίζεται άβαφη και ζητάει ευγενικά 5 λεπτάκια στα παρασκήνια για να ετοιμαστεί. Βγαίνει όντως μετά από λίγο και πλησιάζει τον φωτογράφο μας λέγοντας «Να 'μαι, αυτή είμαι». Καθώς ξεκινάμε τη συνέντευξη της λέω ότι είναι ωραίο να ακούς από κάποιον το «να αυτός είμαι» και γελάει λέγοντας «Εννοούσα αυτή είμαι για τη φωτογράφιση, στην πραγματικότητα θα προτιμούσα να ήμουν νίντζα».

Καθώς μιλάμε τα άπειρα κουνούπια του χώρου τσιμπούν και τις δυο μας, η Στεφανία σφαιλιάρίζει τα μπράτσα της προσπαθώντας να τα πετύχει ενώ ταυτόχρονα μιλάει για την πολύτιμη εμπειρία της δίπλα στον Λευτέρη Βογιατζή. Αυτό το απλό, όμορφο κορίτσι που σου λέει χαμογελαστή «ουουου, είμαι τόσο ενοχική που δεν μπορείς να φανταστείς» είναι από τις σπουδαιότερες ηθοποιούς που διαθέτει σήμερα η ελληνική σκηνή.

«Πιστεύω ότι πάμε στο θέατρο για να ξεχάσουμε τον εαυτό μας και για να γίνει αυτό δεν μπορούμε να έχουμε συνείδηση. Βγαίνουμε λοιπόν από τον εαυτό μας και ζούμε μέσα από τον άλλο. Για να το πάθει αυτό ο θεατής πρέπει πρώτα να το πάθει ο ηθοποιός».

Υπάρχει τρομερή κούραση στη διαδικασία του να αποδείξεις. Από μικρά μας μαθαίνουν ότι πρέπει να αποδείξουμε κάτι στον μπαμπά και στην μαμά και μας μένει αυτό, και τώρα πια υπάρχει το κοινό που περιμένει τις αποδείξεις ότι δεν έκανες μόνο την «Ηλέκτρα» στα 27 σου και τελείωσες, ότι μπορείς να κάνεις κι άλλα πράγματα. Όλη αυτή η

απαιτηση να αποδείξω ότι αξίζω να είμαι στον χώρο με διαλύει. Νιώθω μεγάλο βάρος.

Το βάρος φεύγει χάρη στην επαφή με την φύση, με τα ακροβατικά, με τον χορό, γενικά όταν νιώθω καλά με το σώμα μου. Στη φύση νιώθεις περισσότερο μέρος ενός συνόλου. Εδώ, στην πόλη εννοώ, είμαστε όλοι μαζί αλλά κανείς δεν καταλαβαίνει κανέναν. Εκεί είναι πιο απλά τα πράγματα. Υπάρχουν τα μυρμήγκια, τα φύλλα που κουνιούνται στον αέρα, ο αέρας που περνάει ανάμεσα από τα κλαδιά των δέντρων, τα νερά που κυλούν και τα ακούς κι εσύ είσαι μέρος όλου αυτού. Πολλές φορές λέω, μεταξύ αστείου και σοβαρού, ότι θα ήθελα να είμαι ένα μυρμήγκι.

Στην σκηνή με ελαφραίνει να νιώθω ότι είμαι σε ένα πλαίσιο πολύ ασφαλές, το οποίο δεν απαιτεί από μένα να αναδείξω την παράσταση αλλά να το ζήσω. Αυτή είναι η δουλειά μου. Όταν η παράσταση ζητά πολλά από εμένα, εκεί τα παίζω. Θέλω η παράσταση να μου δίνει και όχι εγώ σε αυτή.

ADVERTISEMENT

Αυτό το ιδανικό πλαίσιο έχει επιτευχθεί σε παραστάσεις του Λευτέρη Βογιατζή και του Γιάννη Χουβαρδά. Σίγουρα και σε άλλων αλλά αυτοί μου έρχονται πρώτοι στο μυαλό. Σου δίνουν έναν κόσμο μέσα στον οποίο θέλουν να υπάρχουν οπότε νιώθεις ότι πρωταγωνιστής είναι αυτός ο κόσμος, δεν είσαι εσύ. Εσύ είσαι πολύ λίγος μπροστά στους κόσμους που υπάρχουν και στους χαρακτήρες συνεπώς δεν χρειάζεται να εννοήσεις όλη την ποίηση που εμπεριέχεται σε αυτούς. Σε αυτή την περίπτωση οι παραστάσεις γίνονται σημαντικότερες από σένα. Έτσι πρέπει να είναι πάντα.

Σημαντικές επίσης είναι οι παραστάσεις που δεν έχουν την αξίωση να πάνε μπροστά το θέατρο. Για παράδειγμα, όσες σκηνοθετεί ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης που υπηρετεί ένα θέατρο τόσο αυθεντικό που αισθάνεσαι ασφάλεια και εννοώ ασφάλεια με την καλή έννοια, ασφάλεια του να είσαι ελεύθερος γιατί δεν μπορείς να είσαι ελεύθερος χωρίς όρια. Ο Κωνσταντίνος υπηρετεί απόλυτα τα έργα που επιλέγει, δε θέλει να γίνει σπουδαιότερος από αυτά.

Saristra Festival 2017: Ήσουν στο παλιό χωριό, κάτι μαγικό

Επειδή ο θεατής δεν μπορεί να μπει μέσα στους ποιητικούς κόσμους πληρώνει για να μπω εγώ και για να δει να μου συμβαίνει αυτό, να δει εμένα να το παθαίνει. Άρα εγώ πρέπει να παρασυρθώ μέσα σε αυτούς τους κόσμους. Είναι ψυχοφθόρο γιατί μερικές φορές δε το θέλεις, θέλεις να μην λειτουργήσει το φαντασιακό σου αλλά απλώς να ξεκουραστείς. Δεν μπορείς να κάνεις κλικ όταν πας σπίτι σου, βλέπεις όνειρα. Τώρα με τον Κύκλωπα, βλέπω τέρατα να με τρώνε, πλοία να βουλιάζουν κι άλλα τερατώδη πράγματα.

Αν ο ηθοποιός δουλέψει καλά με τη φαντασία του και αφήσει το φαντασιακό του να «γράψει» στο σώμα του τότε δε χρειάζεται να γίνουν πολλά άλλα πράγματα. Αυτή την αόρατη δουλειά, δεν την εμπιστευόμαστε αρκετά, ούτε οι ηθοποιοί ούτε οι σκηνοθέτες. Θέλουμε τα πράγματα να φαίνονται, να είναι εντυπωσιακά, να είναι έντονα.

Ο Λευτέρης Βογιατζής ήθελε κάτι που να βγαίνει πιο αβίαστα, κάτι που να μην το προκαλείς εσύ με την θέλησή σου και την πρόθεσή σου. Ήθελε αυτός ο κόσμος να λειτουργεί μαγικά, να σε παρασέρνει και όχι εσύ να μιμείσαι ότι παρασύρεσαι.

«Το πρόβλημα της επικοινωνίας είναι τεράστιο γιατί περνάμε τις πληροφορίες μέσα από τις δικές μας πεποιθήσεις και δεν μπορείς να μπεις με τίποτα στον συλλογισμό του άλλου. Χρησιμοποιούμε τις ίδιες λέξεις και εννοούμε τα αντίθετα. Είναι τρομερό».

Νομίζω ότι ο θεατής δεν πληρώνει εισιτήριο και πάει στο θέατρο για να ευχαριστηθεί, υπάρχουν τόσα άλλα πράγματα για να νιώσει έτσι. Πιστεύω ότι πάμε στο θέατρο για να ξεχάσουμε τον εαυτό μας και για να γίνει αυτό δεν μπορούμε να έχουμε συνείδηση. Βγαίνουμε λοιπόν από τον εαυτό μας και ζούμε μέσα από τον άλλο. Για να το πάθει αυτό ο θεατής πρέπει πρώτα να το πάθει ο ηθοποιός. Ο ηθοποιός θα τον προσκαλέσει, θα ανοίξει την πόρτα και θα του πει «έλα να μας ρουφήξει μια μαύρη τρύπα». Εγώ και η παράσταση φταίμε εάν δεν το «πάθει» αυτό ο θεατής.

Για μένα η τέχνη είναι όλα τα σκοτάδια μας. Το όμορφο στην τέχνη το χρησιμοποιούμε οι καλλιτέχνες για να δελεάσουμε το μάτι του θεατή για να έρθει. Αλλά δεν μπορούμε να μείνουμε στο όμορφο και στον καλλωπισμό γιατί τότε δεν κάνουμε καμία σύνδεση με αυτά που δεν μπορούμε να εξηγήσουμε. Τα σκοτάδια μας είναι πολλά. Το ότι έχουμε έλλειψη επικοινωνίας, το ότι δεν μπορούμε να είμαστε οι εαυτοί μας γιατί είμαστε η μάνα μας και ο πατέρας μας, το ότι έχουμε ένα ασυνείδητο που θέλει να επιτρέπει τα πάντα αλλά το συνειδητό μας δεν επιτρέπει τίποτα γιατί ζούμε με νόρμες κοινωνικές ώστε να επιβιώσουμε, το αίσθημα της ενοχής, του έρωτα που μας κάνει να κοπανάμε τα κεφάλια μας στον τοίχο.

Στον «Κύκλωπα» έχουμε μόνο σκοτάδια. Το μόνο φως που υπάρχει, το ένα μάτι που βλέπει λίγο, εξαφανίζεται κι αυτό. Έπρεπε κάπως να δικαιολογήσω για να το υπηρετήσω. Η ιστορία που έφτιαξα είναι ότι πρόκειται για έναν τρομερά πληγωμένο άνθρωπο, που έτυχε να

γεννηθεί τέρας, και αναγκάστηκε να απομονωθεί τόσο που ύψωσε κάτι θεόρατα τείχη για να μην τον πλησιάσει κανείς άλλος. Είναι μόνος του, υπηρετεί μόνο τον εαυτό του και κανέναν άλλον και είναι σαν να αποδέχεται και να ζει με τα ακατέργαστα κομμάτια της φύσης μας. Κατασπαράζει τους ανθρώπους αλλά τρώμε αυτό που δεν θέλουμε να υπάρχει γιατί δρα σαν καθρέφτης και μας τρομάζει.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ

Ο Νίκος Νικολαΐδης «τραγουδάει» ακόμα

Στο τέλος της παράστασης μας έχει τοποθετηθεί ένας μονόλογος του Θεόκριτου, που είναι ο έρωτας του Κύκλωπα για μια Νύμφη και ένα από τα ωραιότερα πράγματα που έχω ποτέ συναντήσει, και εκεί αποκαλύπτεται ο ευαίσθητος εαυτός του. Ήταν πολύ δύσκολο να αρθρώσω τα τερατώδη λόγια του Κύκλωπα, ακόμη και σήμερα που θα κάνω πρόβα δε θέλω. Θέλω να πάμε κατευθείαν στο τέλος, εκεί που έστω και μέσα από την πλάνη του κρασιού νιώθει ότι μπορεί να έρθει κοντά με τους άλλους ανθρώπους, εκεί που ερωτεύεται τη Νύμφη.

Το πρόβλημα της επικοινωνίας είναι τεράστιο γιατί περνάμε τις πληροφορίες μέσα από τις δικές μας πεποιθήσεις και δεν μπορείς να μπεις με τίποτα στον συλλογισμό του άλλου. Χρησιμοποιούμε τις ίδιες λέξεις και εννοούμε τα αντίθετα. Είναι τρομερό. Ακούμε αυτό που θέλουμε να ακούσουμε.

Το θέατρο παρότι χρησιμοποιεί τον λόγο στην πραγματικότητα δεν τον χρειάζεται για να σου δώσει να καταλάβεις. Εννοώ ότι τη φιλοσοφία του Λευτέρη τη συναντώ συνεχώς μπροστά μου. Όλα τα έργα και οι μονόλογοι μέσα σε αυτά γράφονται για να ειπωθεί ένα πράγμα. Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί τις λέξεις και τους χαρακτήρες για ένα πει ένα πράγμα που είχε στο μυαλό του από την αρχή. Ο **Σοφοκλής** ξύπνησε ένα πρωινό και είπε ότι θα γράψει την «Αντιγόνη» γιατί είχε την έμπνευση ενός δευτερολέπτου να γράψει για ένα πρόσωπο επαναστατικό.

Το μεγαλύτερο μου άγχος είναι να χάσω την καλλιτεχνική αντίληψη μου. Αυτό γίνεται όταν είναι τεράστια η ανάγκη να υπάρξεις και να είσαι τεράστιος. Επειδή εγώ έχω πασχίζω κάθε λεπτό να αποδείξω πόσο σπουδαία είμαι αναμετρίεμαι με αυτό συνεχώς.

Κύκλωπας του Ευριπίδη. Ηρώδειο Ηρώδου Αττικού, 7 Σεπτεμβρίου στις 21:00. Σκηνοθεσία: Παντελής Δεντάκης. Ερμηνεύουν: Στεφανία Γουλιώτη (Κύκλωπας), Άννα Καλαϊτζίδου (Οδυσσέας), Αλεξάνδρα Αϊδίνη (Σιληνός), Νεφέλη Μαϊστράλη, Μαρία Μοσχούρη, Αμαλία Νίνου, Μυρτώ Πανάγου, Ελένη Τσιμπρικήδου (Σάτυροι), Έφη Ρευματά (Κομπάρσος).

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΘΕΑΤΡΟ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

TRENDING NOW

VIEW MORE +

Τα Ζώδια της Εβδομάδας (12/11-18/11/2017)

12.11.2017 Γιώργος Σαλαμάς

ADVERTISEMENT

Ταινίες που όλο λες ότι θα δεις αλλά ποτέ δε βλέπεις

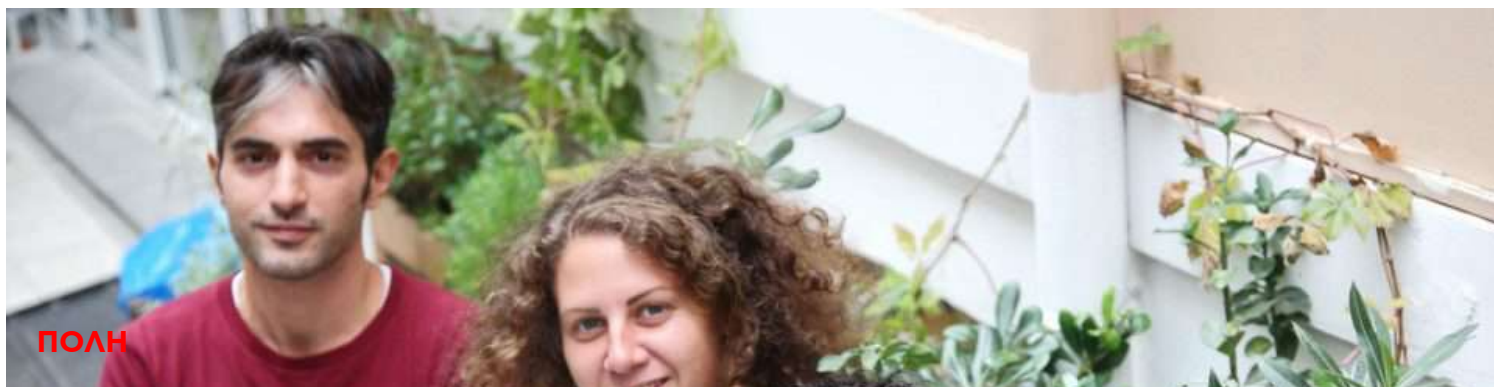
11.11.2017 Σοφία Γουργουλιάνη

WELLNESS

4 πράγματα που κάνουν οι ψυχολόγοι κάθε μέρα για να είναι ευτυχισμένοι

11.11.2017 Jenny.gr

ΠΟΛΗ

Urban Farmers Of Athens: Οι αγρότες που πρασινίζουν την πόλη μας

10.11.2017 Ζωή Παρασίδη

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ένας αναπνοϊστής στην Αθήνα πιστεύει ότι δεν χρειάζεται να τρέφεται

10.11.2017 Αναστασία Βαϊτσοπούλου

ΕΛΛΑΔΑ 12.11.2017

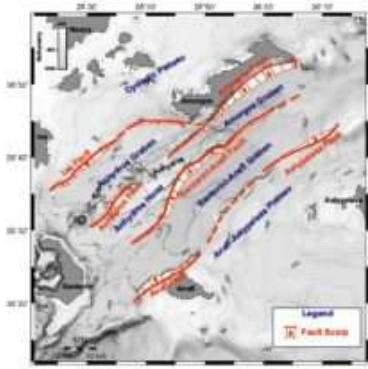

Figure 6. Tectonic sketch map of the NE-EW Submeridional Aegean Tectonic Zone (ATZ) with delineation of the tectonic provinces and major tectonic faults. The fault zones where deformationally recently active are also indicated on the fault zones with indication of their dip.

Ελλάδα: Επιστήμονες ανακάλυψαν πέντε μεγάλα ρήγματα και 20 υποθαλάσσια ηφαίστεια

ΕΛΛΑΔΑ 12.11.2017

Θύμα ληστείας ο Ντέμης Νικολαΐδης και άλλοι δύο ποδοσφαιριστές του Ολυμπιακού

ΕΛΛΑΔΑ 12.11.2017

Που θα χαλάσει ο καιρός τη Δευτέρα 13 Νοεμβρίου

ΚΟΣΜΟΣ 12.11.2017

Όταν ο Ντόναλντ Τραμπ κάνει νάζια στον Κιμ Γιονγκ Ουν

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ 12.11.2017

Στις 12 Νοεμβρίου του 1929 γεννιέται η Γκρέις Κέλι

MOST SHARED

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Κάθεστε; Ο Nick Cave στο Ejekt 2018

08.11.2017 ΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Αν δεν έχεις το νου σου στο παιδί, καλύτερα να σε καταπιούν τα μαύρα σκοτάδια

BREAKING NEWS Η στήλη του Σταύρου Διοσκουρίδη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΑ

Ο ιστορικός Κωστής Καρπόζηλος για τα 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση

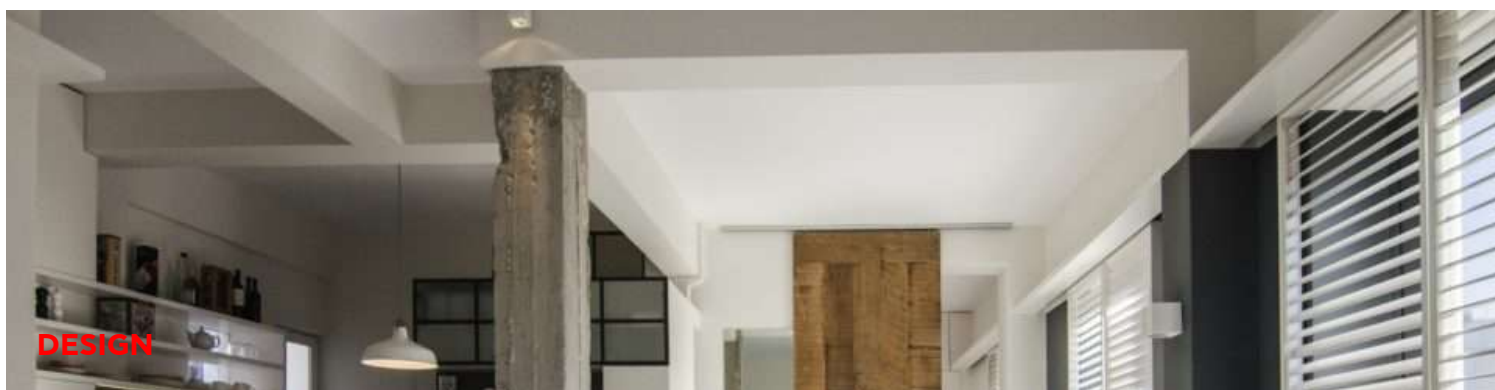
31.10.2017 Σταύρος Διοσκουρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ

Πώς είναι να είσαι frontwoman σήμερα στην Ελλάδα

30.10.2017 Ελένη Τζαννάτου

DESIGN

Ένα ζευγάρι Ελβετών διάλεξε ένα διαμέρισμα του '60 στο Θησείο για να κάνει τις διακοπές του

31.10.2017 Ζωή Παρασίδη

JUST PUBLISHED

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Στο θάνατο, της Άννα Αχμάτοβα

12.11.2017 ΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΣΙΝΕΜΑ

Υπάρχει Harry End στο έργο του Μίκαελ Χάνεκε;

12.11.2017 Σοφία Γουργουλιάνη

ΔΙΕΘΝΗ

79 χρόνια από τον θάνατο του Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ

12.11.2017 Σκάνερ

[FOLLOW US ON FACEBOOK](#)

HOME

NEWS

TRENDING

SAVED